

Mikä on Jumalan tahto?

Mikko Sivonen

Heinäkuu 2007

Kukapa meistä ei haluaisi tietää Luojamme tahtoa? Joudumme elämässämme usein kysymään, mikä on Jumalan tahtoa ja mikä ei. Onko Jumalan tahto, että menen naimisiin tämän henkilön kanssa? Onko Jumalan tahto, että tsunami tapahtui? Sattuiko auto-onnettomuus, johon oli syynä rattijuppous, Jumalan tahto? Oliko Jumalan tahto, että Jeesus kuoli? Raamattu puhuu Jumalan tahdosta kahdella eri tavalla. Toisaalta on olemassa Jumalan kaikkivaltias tahto. Kaikki mitä hän määrää tapahtuu. Mitään ei tapahdu ilman hänen tahtoaan. Toisaalta on myös olemassa hänen moraalinen tahtonsa.¹ Seuraavassa tarkastelen näitä kahta Jumalan tahtoa hieman enemmän.

1. Jumalan kaikkivaltias määrämistahto

a) *Mitään ei tapahdu ilman Jumalan tahtoa.* Nebukadnessar sanoo, että ”kaikki maan asukkaat ovat tyhjänveroiset; ja hän [Jumala] tekee, niin kuin hän tahtoo, taivaan joukoille ja maan asukkaille, eikä ole sitä, joka pidättää hänen kätensä ja sanoo hänelle: ’Mitäs teet?’” (Dan. 4:32). Myös Jeesus sanoo Matteuksen evankeliumissa ettei yksikään varpunen kuole ilman taivaallisen Isän lupaa (10:29). Toisin sanoen, maailmassa ja elämässä ei tapahdu mitään ilman Jumalan lupaa. Mitään hänen suunnitelmiaan ei voida turhauttaa.

b) *Syntikään ei tapahdu niin että Jumala ei olisi sitä tahtonut.* Oliko Jumalan tahto, että Hänen poikansa Jeesus Kristus kuoli ristillä? Useat raamatunkohdat puhuvat sen puolesta, että Jeesuksen kuolema ei tullut yllätyksenä Jumalalle. Pietari ja Johannes julistivat, että ihmiset Jerusalemissa kokoontuivat sinun pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa, tekemään kaiken, minkä *sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltämäärännyt tapahtuvaksi*” (Apt. 4:27). Jeesus alistuu myös Isänsä tahtoon rukoillessaan: ”Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niin kuin *minä tahdon, vaan niin kuin sinä*” (Matt. 26:39). Jeesuksen kuoleman käsikirjoitus oli kirjoitettu psalmissa 22 ja Jesajan kirjan luvssa 53. ”Jumala *näki hyväksi* runnella häntä ja lyödä hanta sairaudella.” Voidaankin sanoa, että Jumalan tahto oli Jeesuksen kuolema. Hän määräsi sen ennalta ja se tapahtui Jumalan suunnitelman mukaan.

Mutta tapahtuiko tämä kuolema ilman syntiä? Eikö ole moraalisesti väärin asettaa kuolemaan viaton mies? Eivätkö juutalaiset, Pontius Pilatus ja sotilaat syylistyneet selvään syntiin viedessään Jeesuksen ristille? Oli siis Jumalan kaikkivaltias tahto, että tämä synti tapahtuu (Apt. 2:23).

Raamattu puhuu monessa paikassa kuinka Jumala epäsuorasti on saanut aikaan synnin. Esimerkiksi Joosefin tarina selvästi kertoo, kuinka hänen veljensä olivat kateellisia hänelle (1. Moos. 37:29), vihasivat häntä (1. Moos. 37:4-8) ja halusivat tappaa hänet (1. Moos. 37:20). Kuitenkin Joosef sanoo jälkeinpäin veljilleen, että ”Jumala on minut lähettänyt teidän edellänne

¹ Wayne Grudem kutsuu näitä kahta tahtoa ”salaiseksi tahdoksi” (secret will) ja ”paljastetuksi tahdoksi” (revealed will). Hän on lainannut näitä termejä 5. Moos. 29:29: ”Se, mikä on salassa, se on Herran, meidän Jumalamme; mutta mikä on ilmoitettu, se on meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti, että me pitäisimme kaikki tämän lain sanat.” Wayne Grudem, *Systematic Theology* (Zondervan Publishing House, Grand Rapids, Michican, 2004), 212-216.

pitääkseen teidät hengissä” (1. Moos. 45:5). ”Te tosin hankitsitte minua vastaan pahaa, mutta Jumala on kääntänyt sen hyväksi, että *hän saisi aikaan sen*, mikä nyt on tapahtunut, ja pitäisi hengissä paljon kansaa” (1. Moos. 50:20). Tässä tarinassa on selvästi nähtävissä, kuinka syntiset veljet ovat vastuussa syntisistä teoistaan ja samaan aikaan Jumalan määrämistahto on jopa tämän takana.

Toinen esimerkki tulee tunnetusta tarinasta faraon paatuneesta sydäimestä. Joskus kuulee ihmisten sanovan, että farao paadutti sydämensä ennen kuin Jumala reagoi tähän. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Raamattu kertoo kuinka Jumala päätti paaduttaa faraon sydämen (2. Moos. 4:21; 7:3) ennen kuin farao paadutti oman sydämensä (2. Moos. 8:15, 32; 9:34). Oli Jumalan tahto ettei farao päästä heprealaisia heti pois Egyptistä. (Katso myös 2. Sam. 24 kuinka Jumala yllytti Daavidin tekemään väestönlaskenta, joka kuitenkin myöhemmin se katsottiin synniksi). Näiden kahden esimerkin valossa voimmekin sanoa, että edes synty ei tapahdu ilman Jumalan lupaa tai kaikkivaltiaasta tahtoa. ”Minä, joka teen valkeuden ja luon pimeyden, joka tuotan onnen ja luon onnettomuuden; minä, Herra, teen kaiken tämän (Jes. 45:7; katso myös Job 1:12-22; 1. Kun. 22:23; Jes. 10:5). On kuitenkin tärkeitä huomioida, että Jumala on kaikissa teoissaan oikeudenmukainen ja Pyhä. Hän itse ei ole syntinen tai paha, eikä ikinä tee syntiä (Luuk. 22:22; Matt. 18:17; Jaak. 1:13-14).

c) *Jumala on määrännyt ihmisten elämän paikat ja ajat.* Paavali sanoo puheessaan Marskukulalla että ”[Jumala] on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on *säättänyt* heille määrätyt ajat ja heidän asumisensa rajat” (Apt. 17:26). Jumala on kaikkivaltiuudessaan määrännyt aikamme ja paikkamme, missä synnymme ja elämme. Ei ole sattumaa, että asumme 21. vuosisadan Suomessa. (Katso myös Ps. 139:16; Job 14:5; Snl. 16:33; 21:1)

d) *Ihminen tulee kristityksi Jumalan tahdon mukaan.* Raamattu puhuu kristityistä Jumalan valittuina hänen kaikkivaltiaan tahtonsa mukaan. Paavali kirjoittaa efesolaisille: ”Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen *edeltämäärätyt* hänen aivoituksensa mukaan, *hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan*” (Ef. 1:11). Hän kirjoittaa myös roomalaiskirjeessään: ”Niin hän siis on armollinen, kenelle *tahtoo*, ja paaduttaa, kenen *tahtoo*” (9:17).

Koska Jumalan kaikkivaltias tahto on totta, Hän ei ikinä sano, että ”mitenkäs nyt noin pääsi käymään?”. Jumalalle ei mikään tule yllätyksenä. Kaikki, mitä tapahtuu maailmassa ja ihmisten elämässä, on aina jollain tavalla Jumalan tahdon alaisuudessa. On kuitenkin elintärkeää muistaa, että Raamattu puhuu myös toisenlaisesta Jumalan tahdosta, Hänen moraalisesta tahdostaan.

2. Jumalan moraalinen tahto – Kuinka hän haluaa ihmisten elävän

a) *Jumalan tahtoa vastaan voidaan rikkoa.* Jeesus sanoo: ”ei jokainen, joka sanoo minulle: ’Herra, Herra!’, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, *joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon*” (Matt 7:21). Monet eivät siis noudata Jumalan moraalista tahtoa (katso myös 1 Joh. 2:17). Apostoli Paavali mainitsee ainakin kahdesti, mikä on Jumalan tahto jota Hän haluaa ihmisten noudattavan. Ensiksi hän sanoo tessalonikalaisille: ”sillä tämä on *Jumalan tahto*, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta. Sinun pyhityksesi ja seksuaalinen puhtautesi on Jumalan

tahto” (1 Tess 4:3). Sitten hän jatkaa “kiittäkää joka tilassa. Sillä se on *Jumalan tahto* teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa” (1 Tess 5:18). On selvää että ihmiset kykeneviä rikkomään Jumalan tahtoa vastaan näissä asioissa jatkuvasti. Näin myös tapahtuu usein.

b) Uusi testamentti puhuu myös selvästi Jumalan tahdosta pelastaa kaikki ihmiset. Pietari kirjoittaa, että Jumala ”*ei tahdo*, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen” (2 Pietari 3:9) ja Paavali sanoo, että Jumala ”*tahtoo*, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden” (1 Tim. 2:4). Vaikka jotkut teologit väittävätkin, että Jumala tulee pelastamaan kaikki ihmiset, tämä on raamatullisesti herjaava väite eikä pidä paikkaansa. Mutta jos Jumalan tahto on pelastaa kaikki ihmiset ja hän ei kuitenkaan sitä tee, näyttääkin että tämä tahto on hänen moraalinen tahtonsa.²

On siis olemassa kahdenlaista Jumalan tahtoa. Hänen kaikkivaltias tahtonsa, jota ei voida turhauttaa missään tapauksessa ja toisaalta Hänen moraalinen tahtonsa, jolle ihminen voi noudattaa tai olla noudattamatta.

Miksi on tärkeää ymmärtää nämä kaksi Jumalan tahtoa? Kun kohtaamme vaikeita asioita elämässämme, on hyvä tietää, että Jumala pitää kaikkia puikkoja käsissään kaikissa tilanteissa ja että Jumala on empaattinen meitä kohtaan kun jotain syntii ja vääryyttä tapahtuu meille. Kun esimerkiksi nuori nainen joutuu seksuaalisen hyväksikäytön kohteeksi tai mies joutuu rattijuopon aiheuttamaan onnettomuuteen, on hyvä muistaa nämä kaksi tahtoa. Toisaalta mikään väärinteko ei ole ikinä Jumalan moraalisen tahdon mukainen, koska Jumala haluaa meidän rakastavan toinen toistamme eikä halua että kukaan vahingoittaa meitä (Mark. 12:33; Joh. 15:12). Kuitenkin Jumala olisi voinut estää nuo tapahtumat jos hän olisi halunnut. Miksi Jumala ei estä kaikkia pahoja tekoja? Siihen emme osaa vielä vastata, mutta voimme luottaa Hänen lupaukseensa että ”*kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut*” (Room. 8:28).

² Toinen mahdollinen vastaus tähän ”tahto” ongelmaan on että Pietari ja Paavali puhuvat tässä kristityistä ihmisistä ja näin tämä puhuisi Jumalan kaikkivaltiaasta tahdosta joka tulee varmasti tapahtumaan. Näin ainakin John MacArthur, joka sanoo “the ‘any’ must refer to those whom the Lord has chosen and will call to complete the redeemed” in John MacArthur, *The MacArthur Study Bible*. electronic ed., 2 Pe 3:9. (Nashville: Word Pub., 1997, c1997). Tämä tulkinta on kuitenkin kyseenalainen varsinkin 1. Timoteuskirjeen kohdalla.